

Lewinsky: I Anledning af det Revisionsforslag, der her er til Behandling, har den højtærede Indenrigsminister, dels hos Arbejdsgiverne, dels hos Tilsynet, søgt Underretning om, hvilke Ændringer det ved Revisionen kunde være heldigt at faa indført i Loven. Den højtærede Minister har, saa vidt jeg kan se, været særlig lydhør overfor de Ændringsforslag, der ere stillede af Landsudvalget for Anvendelse af udenlandske Arbejdskraft, altsaa fra Arbejdsgivernes Side. I min Grad kommer det mig, har Ministeren taget Hensyn til Tilsynets Erklæring, og endelig har den højtærede Minister slet intet Hensyn taget til de Ønsker, der kunde være fra Arbejdernes Side ved Revisionen af denne Lov. Den højtærede Minister kan naturligvis se, at han ikke har hørt Arbejderne, og mulig kunde han heller ikke godt faa at vide, hvad de polske Arbejdere ønske, men som Surrogat herfor kunde han have faaet at vide, hvad de danske Arbejdere mene om Lovforslaget, og den højtærede Minister kunde uden at spørge have faaet Besked om, i hvilken Retning de danske Arbejders Ønsker gaa ved Revisionen af denne Lov, idet han kunde have set paa det Forslag til en Ændring i Loven, som blev stillet i Samlingen 1908—09, et Forslag, som der gøres opmærksom paa i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag. Efter min Mening ere de danske Arbejdere interesserede i en Revision af denne Lov, fordi den danske Arbejder med en vis Ængstelse maa se paa den Fortrængen af dansk Arbejdskraft, som foregår ved den stærke Stigning, der viser sig at være i Anvendelsen af fremmed Arbejdskraft, særlig kvindelig Arbejdskraft, i Landbrugets Tjeneste. Vi have jo ogsaa set og i Dag bl. a. af det ærede 1ste Medlem fra 5te Kred (A. Lund) hørt Hentydning til det ejendommelige Forhold, at man indfører en Masse udenlandsk Arbejdskraft, samtidig med at der er stor Arbejdsløshed til Stede. Man har hørt den Udtalelse, at Arbejdsløsheden kunde formindskes ved, at de danske Arbejdere gik ud og tog det Arbejde op, som man nu maa bruge udenlandsk Arbejdskraft til. Men naar Flertallet af denne udenlandske Arbejdskraft er kvindelige Arbejdere, vil det vist blive meget vanskeligt for den mandlige danske Arbejder at møde som Konkurrent paa Arbejdsmarkedet. Man kan jo forstaa, at en dansk Familiefader, der rejser ned og tager Arbejde til den Betaling, som de polske Piger faa, meget vanskeligt vil kunne indtage en saadan Stilling, og han kunde i

alt Fald slet ikke eksistere for den Løn, der af selve Roedyrkerne opgives for de kvindelige Arbejdere, idet der som gennemsnitlig Dagfortjeneste opgives 1 Kr. 15 Øre.

Det forekommer mig altsaa, at den højtærede Indenrigsminister ved dette Lovforslags Udførelse har været særlig lydhør overfor de Ændringsforslag, der ere stillede fra Arbejdsgivernes Side, og jeg skal gaa nærmere ind derpaa ved at gennemgaa de enkelte Forslag. Man vil da se, at i § 1 er der af Landsudvalget for Anvendelse af udenlandsk Arbejdskraft stillet Forslag om, at der foruden „Tyende“ tillige skal ind sættes som Undtagelse „eller som fast Tjenestehusmand“, hvad jeg senere skal berøre. Af § 4 har man ønsket, at der skulde udgaa en Bestemmelse, som jeg formener maa være af overordentlig Vigtighed, hvorfor man absolut maa betegne Forslaget som en Forringelse af den nugældende Lov. Der staar i den nugældende Lovs § 4, andet Stykke, at „saafremt samtlige Arbejdere maatte være ude af Stand til ved Læsning at gøre sig bekendt med Kontraktens Indhold, paahviler det Arbejdsgiveren i fornødent Fald paa egen Bekostning at drage Omsorg for den nødvendige sprogkyndige Bistand“. Denne Bestemmelse har man taget ud af det foreliggende Lovforslag, og det forekommer mig derfor, at man derved gør disse Kontrakter meget lidt betydende, thi det vil jo ikke kunne hjælpe noget, at man forelægger Arbejderen en Kontrakt og muligvis faar ham til at sætte sit Navn derunder, naar han ikke har Spor af Anelse om, hvad denne Kontrakt indeholder. Den højtærede Indenrigsminister anfører i Bemærkningerne som Grund til, at denne Bestemmelse tages ud, at det næsten vilde være „umuligt for Arbejdsgiveren at skaffe sig paalidelig Kundskab om Arbejdernes Evne til at læse Kontrakten“. Det forekommer nu mig, at det vistnok ikke vil være saa vanskeligt, thi naar disse Kontrakter blive forelagte for Arbejderne, tror jeg, at man som Regel vil kunne se paa vedkommende, om de i det hele taget kunne læse eller ikke have Spor af Begreb om, hvad de staa med i Haanden. Men det vil jo ganske sikkert være en Lettelse for Arbejdsgiverne, naar denne Bestemmelse falder bort, for saa have de ikke nogen Forpligtelse til at skaffe sig sprogkyndig Bistand for at sikre sig, at Arbejderne ere klare over, hvad det er, de gaa ind paa. Jeg maa derfor anse denne Ændring for en meget uheldig og forringende Bestemmelse for Loven.

Endelig er der til § 10 i Lovforslaget